

ΕΤΟΣ 59ον

10 Ἀπριλίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3019)

Η ΣΤΑΥΡΙΚΗ ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μέ τή σημερινή αποστολική περικοπή ὁ Παῦλος ἀπευθύνεται κατά πρῶτον στούς Ἑβραίους, πού ἔχουν τήν παράδοση τοῦ μωσαϊκοῦ Νόμου ἐντυπωμένη στίς συνειδήσεις τους, καί ἀντιπαραβάλλει «τό αἷμα ταύρων καί τράγων καί σποδόν δαμάλεως» μέ τό ἅγιο αἷμα τοῦ Χριστοῦ «τό ἐκχυθέν ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας». Καί τό πράττει, βεβαίως, γιά νά καταδείξει τήν ὑψιστη καί ἀνυπερβλήτη καί ζωογόνο ἀξία τοῦ ἁγίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ ὡς ἐξιλεωτικοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου.

Εἶναι σέ ὄλους μας οἰκεία ἡ κατ' Ἀνατολίας ἀπεικόνιση τῆς σκηνῆς τῆς Σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅπου ὁ Χριστός κρέμαται ἐπί τοῦ Σταυροῦ, ὁ δέ Σταυρός εἶναι πεπηγμένος ἐπί τοῦ Γολγοθά, τοῦ ἀλλήως λεγομένου Κρανίου τόπου. Ἐνθυμούμαστε, βεβαίως, ὅτι στή βάση τοῦ ὑψώματος αὐτοῦ εἰκονίζεται κρανίον ἀνθρώπου, κατά παράδοσιν τοῦ Ἀδάμ, πού συμβολίζει ὄλον τόν παλαιό ἄνθρωπο, τό πεπτωκός καί ἐξορισθέν ἀνθρώπινο γένος. Ὁ ἀγιογράφος λοιπόν κατά παράδοσιν ἱστορεῖ μέ τό χρωστήρα του τό ἅγιο αἷμα ἀπό τίς πληγές τοῦ Ἰησοῦ νά ρεῖ ἐπί τῆς βάσεως τοῦ Σταυροῦ καί συνεχίζοντας νά φτάνει ὡς τά ἔγκατα τοῦ ὑψώματος καί νά καταλήγει ἐπί τοῦ κρανίου τοῦ Ἀδάμ λούοντάς το συμβολικά, καθαρτικά, καθαγιαστικά. Ὁ Χριστός ἐπομένως ὡς νέος Ἀδάμ κατά τή θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας χορηγεῖ στόν παλαιό Ἀδάμ τή λύτρωση πού ἐπί αἰῶνες ἀνέμενε σύμφωνα μέ τήν ἐπαγγελία τοῦ Πατρός.

Ἡ ἐξάρτησή μας ἀπό τό ἅγιο σῶμα καί αἷμα του

Δέν ὑπάρχει στήν Ἐκκλησία, κατά τό λόγος τοῦ νέου Θεολόγου ἁγίου Συμεῶν, τίποτε τό ἅγιο πλῆν τοῦ ἁγίου σώματος καί τοῦ ἁγίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ· οἱ ἅγιοι εἶναι ἅγιοι ἐξ αἰτίας τοῦ ἁγίου σώματος καί αἵματος τοῦ Χριστοῦ διά τῆς τελείας κοινωνίας μαζί του. Ἡ ζωή τους εἶναι πρῶτα τοῦ Χριστοῦ καί κατόπιν δική τους· ἡ βούληση καί ἡ διάθεσή τους εἶναι πρῶτα τοῦ Χριστοῦ καί κατόπιν δι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. θ' 11-14)

Λύτρωση διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς πίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἶμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεὶ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεῖν Θεῷ ζῶντι;

κή τους. Γι' αὐτούς τὸ ἐγὼ προσφέρεται μὲ χαρὰ στὸν Χριστὸ πού γεμίζει ὅλη τους τὴν ὕπαρξη. Ἐμεῖς, ἐπομένως, ὡς κλητοὶ πολῖτες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἔχουμε τὸ πολίτευμά μας στὸν οὐρανό, εἴμαστε πάροικοι σὲ τοῦτο τὸν κόσμο, προσδοκοῦμε τὸν ἐπαναπατισμὸ μας καὶ ὅλα αὐτὰ μπορούμε νὰ τὰ ἐλπίζουμε ἐξ αἰτίας τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Σὲ κάθε θεία λειτουργία ζοῦμε καὶ βιώνουμε ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ τὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ καὶ προγευόμαστε τὰ ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας. Μέσα στὸ ἅγιο Ποτήριο ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς σωματικῶς παρών, ἡ Θεοτόκος, τὰ τάγματα τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τίμιος Πρόδρομος, ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων, τῶν Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων, οἱ ψυχές ζώντων καὶ κεκοιμημένων κολυμποῦν μέσα στὸ ἅγιο αἶμα τοῦ Χριστοῦ «ἐν τελείᾳ τε καὶ ἀγία κοινωνίᾳ προσώπων». Ὁ λειτουργὸς ἀφοῦ μεταλάβει ρίπτει τίς μερίδες τῶν προσώπων πού ἔχει μνημονεύσει ἀπὸ τὸ ἅγιο Δισκάριο στὸ ἅγιο Ποτήριο καὶ ἐπεύχεται μουσικῶς λέγοντας· «ἀπόπληνον, Κύριε, τὰ ἀνομήματα τῶν ἐνθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τῷ αἵματί σου τῷ ἁγίῳ».

Αἰώνιο σύμβολο θυσίας τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀδελφοί μου, «τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν». Ἡ ροὴ του εἶναι ἓνα συνεχές ἄπλημα τῆς ἀγκαλιᾶς τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ, ἓνα ἀνεξαίρετο ἄνοιγμα πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς κάθε ἐποχῆς νὰ ἔλθουν κοντὰ του, μιά μόνιμη ὑπόμνηση πρὸς τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους γιὰ τὴν ἀνάπαυση πού ἐκεῖνος θυσιαζόμενος προσφέρει χέοντας τὸ αἶμα του ὡς «λύτρον ἀντὶ πολλῶν». Ἰδιαιτέρως σήμερα, σὲ μιά ἐποχὴ πού ὁ ἀτομισμὸς καὶ ἡ φιλαυτία προβάλλονται ὡς βασικοὶ κανόνες ἐπιβίωσης καὶ κοσμικῆς προόδου, τὸ ἅγιο αἶμα τοῦ Χριστοῦ παραμένει διαρκές σημεῖο ἀνιδιοτελοῦς καὶ ἀγαπητικῆς προσφορᾶς, ἀένας καὶ ἄμεση, κατανοητὴ ἀπὸ ὅλης τίς γλῶσσες καὶ τίς διαλέκτους νοηματοδότηση τῆς ἀγάπης ἡ ὁποία χωρὶς τὸ θυσιαστικὸ πνεῦμα κενώνεται ἀπὸ τὸν ἴδιο της τὸν ἑαυτὸ καὶ αὐτοκαταργεῖται. Δεικνύει ἀδιαμφισβήτητα μέσα στὴν ἱστορία ὅτι ὁ φτωχὸς ἄνθρωπος, ὅσο πλούσιος κι ἂν παινεύεται ὅτι ἐγίνε, παραμένει πάντο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ἦλθε ὁ Χριστός ὡς ἀρχιερεὺς τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν, ἐμπῆκε διὰ τῆς μεγαλυτέρας καὶ τελειότερας σκηνῆς, ἡ ὁποία δέν εἶναι χειροποίητη, δέν εἶναι δηλαδὴ ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον· ἐμπῆκε μιά γιὰ πάντα εἰς τὰ Ἅγια τῶν ἀγίων ὄχι μὲ αἷμα τράγων καὶ μόσχων ἀλλὰ μὲ τὸ δικό του αἷμα καὶ ἐξησφάλισε αἰωνίαν λύτρωσιν. Διότι ἐάν τὸ αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ τὸ ράντισμα μὲ στάχτην ἀπὸ δαμάλι, ἀγιάζῃ τοὺς μολυσμένους, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν καθαρότητα, πόσον περισσότερον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος, διὰ τοῦ αἰωνίου Πνεύματος, προσέφερε τὸν ἑαυτὸν του ἄμωμον θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, θά καθαρῶσιν τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ νεκρὰ ἔργα, ὥστε νά λατρεύωμεν τὸν ζωντανόν Θεόν;

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βεῖλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τε πένης καὶ ρακένδυτος, ἐκθετος στίς ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ, στήν καταγίδια τῶν παθῶν, χωρὶς ἐξάρτησις ἀπὸ τὸν Χριστό. Εἴθε λοιπόν ὅλοι στήν πορεία πρὸς τὸ Πάσχα καὶ τὴν Ἀνάστασις νά συνειδητοποιήσουμε τὴν ἀνάγκη γιὰ συνάντησις μὲ τὸν Χριστό καὶ νά σπεύσουμε «εἰς ὑπάντησιν αὐτοῦ».

Ἀρχιμ. Α. Α.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΞΗ, Ἐπιλογή δοκιμίων ὀρθοδόξου στοχασμοῦ

Ὅμοτ. Καθηγ. Παν/μίου Ἀθηνῶν Π. Β. Πάσχου
(Γ' ἔκδ. βελτιωμένη, σχῆμα 14x21, σελ. 294)

Ἐξαντλημένο ἀπὸ χρόνια ἐκδόθηκε σὲ Γ' ἔκδοσις (ἐπιτυχημένη καὶ βελτιωμένη μὲ βυζαντινὴ εἰκονογράφηση Κόντογλου καὶ Φεργαδιώτη), τὸ ἀνωτέρω βιβλίον. Τὰ δοκίμια, μὲ νεανικὸ σφρίγγος, ρωμαλέα γλώσσα καὶ μὲ τὸ λογοτεχνικὸ ὕφος τοῦ γνωστοῦ συγγραφέα, γοητεύουν καὶ ὠφελοῦν πνευματικὰ τὸν ἀναγνώστη ἰδίως τὴ νεότητα, στήν ὁποία καὶ ἀφιερώνεται.

10 Ἀπριλίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΣΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)
«Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἐτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.), Γρηγορίου Ε' Κωνσταντινουπόλεως ἱερομάρτυρος
(† Πάσχα 10 Ἀπριλίου 1821).

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ' 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι' 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ἀπριλίου, Τῶν Βαῖων.
Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ' 1-18.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ». Ἐρμηνευτικό σχόλιο στήν ὑμνογραφία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τοῦ Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου. Ἡ συγγραφή ἐπικεντρώνεται ἀποκλειστικά στήν ἐξήγηση τῶν ἐξαίσιων ὑμνολογικῶν κειμένων τῆς Μ. Ἑβδομάδος, ἔργα σπάνιας ποιητικῆς ὁμορφιάς καί δογματικῆς πυκνότητος, πού ὑποβοηθεῖ στήν κατάνυξη καί τήν πνευματική ἐποικοδόμηση τοῦ πιστοῦ.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ τοῦ ἀρχιμ. Ἐπιφάνιου Θεοδώρου-πουλου. Ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ Ἑγκολπίου αὐτοῦ, πέρα ἀπό τό εὐχρηστο σχῆμα του, ἔγκειται στήν ἐπιτυχημένη ἐρμηνεία τῶν ἱερῶν ὑμνολογικῶν κειμένων, πού ἐτοίμασε ὁ μακαριστός Γέροντας. Ἡ 10η ἤδη ἔκδοση μαρτυρεῖ τήν ὑποδοχή πού τοῦ ἐπιφυλάσσουν οἱ πιστοί. Πολλαπλῶς ὠφέλιμη καί καταποπιστική εἶναι ἡ ἔκτενης εἰσαγωγή.

Ἡ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, περιέχουσα πάσας τάς ἱεράς Ἀκολουθίας ἀπό τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Ἐπιμ. κειμ. ὑπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη (σχῆμα 17x24, πολυτελής ἔκδοση).

Ἡ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, ἐγκόλπιο πολυτελές (σχῆμα 8,5x12). Εἰσαγωγαι καί ἐπιμ. κειμ. ὑπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη.

Ἡ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ. Τό πρωτότυπο κείμενο μέ μετάφραση τοῦ Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολοθηστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 15:00

2) «Τή μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 16:00

3) «Τήν ἱστορία μας» στίς 21:30

4) «Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας» στίς 11:00 καί

5) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr